

Jag kan inte bo själv om förslaget går igenom

Jag heter Sylwia och är 43 år gammal. Jag har en CP-skada och har en psykisk utvecklingsstörning sedan födseln. Jag flyttade till eget boende 2012 när jag var 37 år gammal. Mina föräldrar tog hand om mig fram till dess. Jag har ett liv nu som alla andra i vårt samhälle och jag trivs med det och är en lycklig person. Jag åker varje dag till mitt jobb på Dagcenter och när jag kommer hem gör jag med hjälp av mina assistenter alla de hemsysslor som andra människor har i sina hem: lagar mat, städar, tvättar och så vidare. Jag har även fritidsintressen. Jag går ut och dansar en dag i veckan, har aerobics på söndagar och är med i en teatergrupp. Ibland går jag och tittar på en musikal, teater eller bio. Det liv som jag har nu skulle inte vara möjligt utan mina assistenter. Jag behöver stöttning med allt som andra medborgare förväntas klara av på egen hand, från att borsta tänder till att utöva mina fritidsintressen. Jag behöver också hjälp med att kommunicera.

I beslutet 2015 från FK om Assistansersättning har jag rätt till 20,72 timmar för mina grundläggande behov och 99,41 timmar för andra personliga behov. Tillsammans blir det i genomsnitt 120,13 timmar per vecka.

Förslaget att begränsa antalet timmar till 15 för andra personliga behov skulle vara förödande för mig. Det skulle innebära att jag tillsammans med de timmarna för grundläggande behov får sammanlagt 35,72 timmar per vecka. Konsekvensen av detta blir att det inte finns någon möjlighet överhuvudtaget för mig att bo själv. Konsekvensen blir också att min frihet att leva ett värdigt liv som alla andra i samhället och att det liv jag nu skapat både tryggt och strukturerat skulle raseras.

Året då jag flyttade hemifrån mina åldrande föräldrar hade jag fortfarande fritt val hur jag ville bo och hur jag ville leva mitt liv. Jag trodde då att mitt val gällde hela livet. Idag vill man ta ifrån mig friheten att bestämma över mitt eget liv. Konsekvensen av förslaget bli att jag tvingas göra mig av med min lägenhet och flytta tillbaka till mina föräldrar som idag är drygt 70 år gamla och som inte klarar av att bistå med den hjälp jag behöver i min vardag.

Det är inte lätt att hela tiden leva i ständig oro och ständig skräck över att jag kan förlora det självständiga liv jag har hunnit bygga fram tills nu tack vare min rätt till assistans. Om förslaget på 15 timmar i veckan för övriga behov blir införd då förlorar jag det.

Då jag inte själv kan uttrycka mig i tal eller skrift fick jag hjälp av min goda man att beskriva min situation.